

НАРОДЕНЪ СГОВОРЪ

БР. 71.

Година 1.

БЪЛГАРИЯ
НАДЪ
ВСИЧКО.
Год. абон. 100 лв.
1/2 год. 60 лв.
3 месеца 30 лв.

ИЗЛИЗА ДВА ПЪТИ СЕДМИЧНО.

Шуменъ, сѣбота 26 АПРИЛЪ 1924 г.

ОБЯВЛЕНИЯ:
1.50 на кв. сантиметръ —
годежни, сватбени и ви-
зитни по 50 лв.
Справки въ печатница
Търговски.

СВОБОДА
ПРАВДА
ЗАКОННОСТЪ

Независимъ народенъ вѣстникъ за политика, култура и патриотизмъ.
ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛЕВЪ

РЕДАКТИРЪ КОМИТЕТЪ.

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛЕВЪ.

Г-ца Стефанка Ст. Пенева

Г-нъ Тодоръ В. Белберовъ

СГОДЕНЪ

19 Априлъ 1924 год.

2—2

Варна—Шуменъ

ШУМЕНСКО ЛОВДЖИЙСКО ДРУЖЕСТВО „СОКОЛЪ“

Настоятелството на Шуменското Ловджийско Дружество „СОКОЛЪ“ поканва членовете на дружеството да се явятъ на 11 май т. г. 8 часа преди обѣдъ на общо годишно и редовно сѣбрание за избиране настоятелство, одобряване бюджета, годишния отчетъ и др. въпроси.

Сборенъ пунктъ Дружествения локалъ, въ питейното заведение на Янко Стефановъ, бирария „СОКОЛЪ“ срещу Народната Банка.

Забѣлѣжка: Съгласно чл. 19 отъ устава на Организацията, ако доединъ часъ следъ опрѣдѣленото за сѣбранието врѣме не се явятъ нужното число членове, то сѣбранието ще се състои сѣщия денъ въ 9 часа и се счита законно независимо отъ числото на явилитѣ се членове.

Отъ Настоятелството.

БЪЛГАРСКИ НАР. МОРСКИ СГОВОРЪ — Шуменски Клонъ

Управителното тяло на морския сговоръ като съобщава на членовете си, че проектираната пролетна екскурзия на Великъ Денъ за Варна и Русе се отменява по недостатъчно записали се членове, ползва се отъ слуха да имъ съобщи, че такива екскурзии задгранични презъ това лето ще се устроятъ за Виена, Цариградъ и Александрия, за което желающите да се записватъ отъ сега при подпредседателя Никола Шехиревъ — Банка „Плиска“.

На тия екскурзии могатъ да взематъ участие и ново записани членове, ако това направятъ до 1 Май т. г. За пѣтнитѣ разноски допълнително ще се извести.

Отъ Управителното тяло.

Д-ръ В. ВЪЛЧЕВА

ХИРУРГЪ — ЗЪБОЛѢКАРКА

Свършила Мюнхенския Университетъ.
Практикувала въ Мюнхенъ и София.

Установява се въ гр. Шуменъ на частна практика въ дома на Свещеника Тодоръ Върбановъ, срещу Ташъ-маза.

8—10

СТРОИТЕЛИ!

ПРИСТИГНАХА ми въ голѣмо количество разни размери плетенъ **НАМЪШЪ** (сасъ) **Джски, Летви и греди** при **цени конкурентни**.
Посетете склада ми въ улицата срещу Дрогерията и ще се уверите.

1—2

Д. Енчевъ.

ПРОДАВА СЕ Една **ЛИВАДА** отъ 17 денара 9 ара, въ землището на градъ Шуменъ, срѣщу Праздниковия чифликъ.
Споразумение при **ПЕТЪРЪ АНДРОНОВЪ**.

Рекламирайте чрѣзъ в. „Народенъ Сговоръ“

ПЕЧАТНИЦАТА на ТЪРГОВСКИ печата всички видове **ТЕФТЕРИ, БРОШУРИ, БЛАНКИ, ПЛИКА** и разни **КАНЦЕЛЯРСКИ ФОРМУЛЯРИ** най-износно.

Разпятие и възкресение.

Отъ незапомнени времена, народитѣ празнуватъ днитѣ на разпятието и възкресението. И едното и другото за тѣхъ сѣ символъ на двѣ различни и противоположни сѣдби, презъ които е длъженъ да мине човѣшкия животъ. Но и единия и другия празникъ — тоя на скръбта и тоя на радостта, отминаватъ по своя пѣтъ, както всички други дни, безъ да оставятъ слѣда въ душитъ на сѣщитѣ тия хора, които имъ се кланятъ и чието поклонение е единствената упора, както на тия празници, така и на целата християнска религия.

Тия сѣщитѣ народи, които сѣ крепители на християнската религия и днескашния господствующъ строй, който се крепи на тая религия, не обръщатъ абсолютно никакво внимание на християнството и христовото учение — нѣщо, което е довело църквата до тамъ, че на нея днесъ се гледа като на единъ второстепененъ институтъ, все по малко нуженъ за грубия материализмъ на егоистично развиващия се животъ.

Силнитѣ народи и силнитѣ държави не искатъ и да знаятъ за Христа, за неговото учение и за християнската религия. Закрепени на своята сила, тѣ обръщатъ внимание за нейната постоянна здравина. А всичко което би дошло да намали силата, да смегчи грубата имъ власт и да търси любовъ и братство, е отстранявано и нечуто. На тѣхъ е нужна властъ. А какво ще се покаже въ пѣтъ за постигане и заздравяване на власта, колко народи и човѣци ще бждатъ пренесени въ жертва на тая властъ, това никога не ги интересува.

Слабитѣ народи, изплакали до последня капка своитѣ сълзи, изговорили съ последня болка последната горѣща молитва, обърнали се въ горчевинитѣ на живота за помощъ къмъ Бога и Христа — но пакъ тормозени, мачкани и не задоволени, сѣ отвърнали, лице отъ християнството и Христа.

И силнитѣ и слабитѣ хора следователно сѣ захвърлили и изоставили следъ себе си смисъла на тия сим-

волни дни, прѣнебрегнали сѣ всѣкаква църква и религия и свободно сѣ тръгнали и единитѣ и другитѣ, по пѣтъ на своитѣ материални и економически тежения и аспирации, къмъ своето взаимно изстребление, и за винаги сѣ се проклели като вечни и закleti врагове.

Напразно всѣка година на тия дни, камбанитѣ прогласяятъ богомолцитѣ къмъ църквата за празнуване на необикновенъ празникъ.

Църквитѣ се пълнятъ, но се пълнятъ съ пусти и мъртви души. Въ никоя отъ тия души не грее светлината на Христовото учение. Нещо по-вече, дори и за мигъ тя не може да влезе въ тѣхъ защото въ душитъ е мракобесие и зверилница.

И когато човѣкъ се вгледа въ съвременния животъ на народитѣ и погледне на тѣлитѣ, които днесъ и утре ще попълнятъ веднѣжъ въ годината съ своето присъствие църквата — би се попиталъ: гдѣ е символа на всичко това? Защо се гаври и защо си играе човѣкътъ съ една светиня, която за него отдавна е престанала да има всекаква стойностъ? Защо лже себе си — и защо възпитава децата си въ духа на своята самоизмама? Защо върши и крепи нещо въ което не вѣрва? Най-осждителното въ живота е да вършишъ и да говоришъ неща въ които самъ не вѣрвашъ. Въ сѣдилищата даже такава постѣпка се наказва съ строгъ затворъ.

А въ живота това престѣпление е ржководното начало. И никой никого не укорява. Напротивъ всѣки се стреми да надвие и преуспее. Отъ човешката душа сѣ изпждени всички добродетели, които Христосъ е проповядвалъ. Душата е опразнена отъ истината и отъ любовта за която Христосъ е разпнатъ на кръста. На место тѣхъ е дна многолика и безкрайна мерзка лжа е изпълнила човѣшката душа. И надъ живота, вмѣсто любовта на Христа днесъ царува вечната стара вражда. Тая стара вражда се предава отъ поколение на поколение, възпитаватъ се въ нея цели народи, цели вѣкове се изживяватъ въ нейното из-

остряне, до като най-подиръ последва грѣмъ, разори народитѣ, онешасливи домоветѣ имъ, — по тия остава пакъ жива, всевластна — всемогща.

За тая вражда Христосъ се роди, страда и биде разпнатъ. Нея той прокле съ примерния свой животъ, благодарение на който възпита множество свои последователи и насади своето учение на целия святъ. Но това учение се изкористи. Света, винаги наклоненъ да възприема формата, а не съдържанието, възприе неговата форма и пакъ спокойно се отдаде на своитѣ зверски инстинкти.

Така днесъ съ Евангелие и кръстъ въ рѣка ние виждаме да се благослава войната. До тоя абсурдъ човечеството редко пѣти е идвало. Всекога, когато не можешъ да сторишъ и прокарашъ нещо свое, принципъ е да не вършишъ по не противното. Днесъ тоя абсурдъ изпълва душата на властнитѣ и църквитѣ въ света, но никой не се замисля задъ него. И до тамъ е спокой на душата на всички, че много лесно утре заранъ ще изговарятъ: „Христосъ воскресъ“, когато той за тѣхъ е отдавна мъртавъ.

Провинциална преса.

Всѣко живо и разумно човѣшкое същество, отъ който и ранъ да бжде въ обществената стѣлба, има дълбоко загнездена въ душата си, една макаръ и мжничка амбиция, на която служи, и за постигането ѝ е готовъ да жертвува всичко онова, което прѣдставлява неговото „азъ“. До като въ някои хора, тая амбиция е въ пълна хармония съ дѣйствителнитѣ имъ сили, и способности, въ други, по размѣръ и постижимостъ тя ги надминава, като резултатъ на което се явява маниячеството, качество, което ги прави смѣшни, макаръ тѣ да се прѣдставляватъ, че свѣршени имъ не могатъ да ги разбератъ, но бжджцитѣ поколения ще имъ отдадатъ заслуженото. Думата ми е за малкитѣ вѣстничета, които пълнятъ провинцията ни, и тежката задача, съ разрѣшението на която се нагърбватъ, безъ да подозиратъ, че излизатъ отъ пѣтъ на своето назначение.

Провинциалниятъ вѣстникъ не може да бжде прѣзи всичко изразителъ и ржководителъ съ своитѣ писания, на голѣмата държавна политика. Центъра въ една държава, центъръ, който съсредоточава въ себе си, духовниятъ и политическия животъ, съ своитѣ прѣдставители, които, сѣ въ тѣсна връзка съ живота на другитѣ голѣми фактори на всеветската политика, е, който може и трѣбва, чрѣзъ вѣст-

ОБУЩА И САНДАЛИ разни НАЙ-ГОЛЪМЪ ИЗБОРЪ на най-износни цени въ магазинъ „САВАТА“ на Д. КОДЖАШАНОВЪ — ШУМЕНЪ.

ПРОДАВА СЕ — ПРОДАВА СЕ — ПРОДАВА СЕ ДЪНЕНЪ ИМОТЪ СЪСТОЯЩЪ СЕ ОТЪ:

Една къща подъ маза съ 5 отдѣления, хамбаръ, сайвантъ, плевня съ дворно мѣсто, харманъ, ясакъ 40 декара въ които има 9 декара лозе отъ мѣстни пръчки въ село Крива-рѣка, Шуменско.

140 декара ниви половината засяти съ зимница.
Земледѣлски уреди: 1 веялка, 1 триоръ, 2 плуга желѣзни, 1 желѣзенъ тармъкъ, 1 праскачка за лозя.

— 8 декара ливади. —

Въ селото има българско училище, далече е отъ гр. Н.-Пазаръ 20 килом., а отъ гара Клиседжикъ 4 километра. Вода и гора въ изобилие.

Споразумение при РАДИ ДРАГАНОВЪ — прошено писецъ гр. Шуменъ, или самия стопанинъ
ЗЛАТИ ДИЖОВЪ въ село Крива рѣка.

ВНИМАНИЕ! ПРАСКАЧКИ за ЛОЗЯ и синъ камакъ ПРИСТИГНАХА на — БРАТЯ КАМБУРОВИ — ШУМЕНЪ — ПРЪСЛАВЪ.

Не забравяйте

Паѣди да се завърнете въ домътъ си за обѣдъ
ОТБИЙТЕ СЕ ПРИ НОВООТКРИТОТО
ПИТЕЙНО ЗАВЕДЕНИЕ

„ТУКА Е ТАКА“

подъ читалището „НАПРѢДЪКЪ“, където ще на-
мѣрите ЧИСТИ ВИНА, ПЕЛИНИ и РАКИИ
— и други най-разнообразни спиртни наритки.
Но нека се не забравя, че живота е кратъкъ.

Съ почитание ТРИФОНЪ ПЪЕВЪ

ничитъ, съ които разполага, по-вечето лични на голѣмитъ политици и духовни прѣдставители, да насочва, и да разисква въпроси отнасящи се до общо държавната външна и вътрѣшна политика, и въпроси отнасящи се до културата на цѣль народъ. Назначението на провинциалниятъ вѣстникъ е точно определено. Освѣтъ възпитателната роль, която играе, въ правилното насочване на обществото да защищаватъ добре [разбранитъ]

си мѣстни интереси, разкривайки ги, той се явява като прѣзка между центъра и периферията, застъпвайки се за тия интереси, безъ да забравя, че нему лежи тежестта да слѣди за дѣйствиетата и постъпките на мѣстната власт, и да се явява като изразителъ на общественото мнение по отношение на сѣщата. Тѣй разбрана ролята на провинциалниятъ вѣстникъ, въ нашия общественъ животъ, тя трѣбва да бѣде изпълнена

безъ отклонение, и такъвъ вѣстникъ заслужава не само да бѣде подкрепенъ отъ всѣки съзнателенъ и културенъ гражданинъ, но и трѣбва да бѣде насърчаванъ. Вложатъ ли се тържешки тенденции въ издаването на вѣстника, той се обръща на провинциаленъ парцалъ, достоенъ да краси „безименитъ“ стаи на всяка къща. Тукъ се изпада до друга крайностъ, издребняване и стремежъ къмъ задоволяване на характернитъ и провинциални слабости къмъ интриги и заплитливост. Вземете напримеръ — слѣдъ като сложите прѣдъ себе си, петътъхъ годишнини на малкото по ржстъ и дребнаво по съдържание, вѣстниче „Шуменски вѣсти“, и освѣтъ громкиятъ фрази, съдържащи се въ уводнитъ му статии, съ инициала „Ф“, съ който се дава разрѣшение, не само на голѣми държавни въпроси, но като червена нишка проличава, „широко социалистическа“ тенденция, останалото му съдържание е букетъ отъ махленски клоки, и историка на Шуменскитъ клоки за тия петъ години би намерилъ изобиленъ материалъ въ тоя купъ отъ листчета. Това не е изразителъ на общественото мнѣние, това е трибуна гдѣто всѣки званъ и незванъ може да намѣри мѣсто на своитъ умотворения. Вмѣсто облагородяване на общественитъ права, той сѣе раздоръ, и срѣщу едно добро заплащане всѣки може да си откупи мѣсто гдѣто да помѣсти своитъ филиппики срѣщу когото и да било, макаръ литературскитъ способности на главниятъ му редакторъ да „блѣстятъ“ въ „задгробниятъ животъ“ на неговитъ подлиници. Ето опасниятъ пътъ, по който се върви, когато всѣки испиженъ чиновникъ се нагърбва съ непосилитъ си задача, да формира и ръководи общественото мнѣние. Гражданството трѣбва да слѣди и да прави своитъ прѣцѣпки за онова което трѣбва му даде единъ пров инциаленъ вѣстникъ, и онова което му се поднася, и въ зависимостъ отъ това да дава или не своята морална и материална подкрепа. Всѣки може да бѣде добъръ въ своя занаятъ, но единъ вѣстникарь, това трѣбва да се разбере, че когато отъ състрадание за минали неправди и мизерно просъществуване на едно лице, стоящо начело на единъ вѣстникъ, се подкрепя, скверностъ, обидна трѣбва да се почувствува, ако честолюбието не е изчезнало, за да се върне къмъ стария си занаятъ. Провинциаленъ вѣстникъ който не се движи, съ своето списване, въ тия по горѣ начертани рамки, не може да просъществува дълго, ако ли пъкъ това стане то ще бѣде резултатъ отъ други стоящи вънъ отъ списването му причини, както тази посочена по-горѣ.

F-ra diavolo.

Въ слѣдующия брой ще се направи едно сравнение между списването на нашитъ провинциални и тия въ чуждитъ държавни вѣстници.

Б. А.

Окръжната Конференция на УЧИТЕЛИТЪ.

Това разпореждане на просвѣтитѣ власти е само добро и похвално. Въ конференцията се бѣседва и разисква на теми и въпроси близки до професията и културата на учителя. Съ тѣхъ се упресняватъ знанията и се изтъкватъ всички оння придобивки, които учителя въ своята практика е придобилъ и открилъ. Съ тѣхното разкритикуване, разглеждане и посвѣщаване въ тѣхъ на цѣлния кръгъ отъ едно множество учители на една областъ, възпитанието и неговия принципъ се тика напредъ и крачка по крачка печели онова което сухия законъ не може да му даде.

Но и друго едно значение може да иматъ тия конференции.

Учителитъ отъ най-различнитъ затѣпени краища на окръга се прибиратъ въ центъра и изживяватъ нѣколко дни въ една своя среда. Това внушително тѣхно число, което обръща внимание на външния зритель не може да не се отрази за самитъ тѣхъ благотворно. Учителя се почувствува гордъ. Онова което той е въ селото и което никой не разбира — той идва сега да манифестира. Неговата професия на възпитател, неговото значение на факторъ, сега се набобда въ очитъ на масата и го надига надъ нея.

Освенъ това, усамотенитъ въ селата, живущи въ малкия и схлупенъ кръгъзоръ на дѣжделивото селско небе души, тукъ идватъ въ една своя среда да разнообразятъ своя животъ и да празнуватъ единъ свой празникъ. Това осветява душата и, ъ дава много нови сили, за да заработи съ новъ жаръ и съ известна благодарностъ въ полето на своитъ нераззорани ниви.

К.

ХРОНИКА

Поздравяваме всички наши обонати и читатели съ свѣтлитъ празници — Въскресение Христово.

ПО СВѢДѢНИЕ отъ София окръжния управител Марко Андреевъ е уволненъ отъ служба.

СГОДИЛЪ СЕ Е на 19 т. м. нашия приятелъ г-нъ Тодоръ В. Белберовъ, счетоводителъ въ дружество „Блжашностъ“ за г-ца Стефанка Ст. Пенева, дъщеря на съгражданина ни Стоянъ Пеневъ. Поздравяваме ги.

НА 23 Т. М. сутринта минаха съ трена чехскитъ гости на пѣтъ прѣзъ Каспичанъ за Абоба — Плиска. Гоститъ се придружиха отъ група граждани, между които г-нъ Ив. Молдовъ, Господиновъ, Прѣдседателя на постоянната комисия Силвестриевъ и чехскитъ възпита-

ници — инженери отъ града. На 25 и гоститъ сж разгледали старинитъ на старата столица Плиска, слѣдъ което имъ е била сервирана малка закуска. На обѣдъ чехскитъ гости сж заминали съ трена за Варна.

НА 28-Й Т. М. СЖЮЗА [НА професионалнитъ музиканти] ще даде въ 10 часа пр. пл. своя втори популяренъ концертъ въ салона на театръ „Одеонъ“ съ благотворителна цѣль.

ГРАДСКИЯ театръ при читалището „Архангелъ Михаилъ“ на 27 т. м. първия денъ на Великденъ вечерта, ще прѣдстави въ салона на читалището мелодрамата „Волни облаци“ въ 3 дѣйствия отъ Ярославъ Квипилъ съ участието на оркестра отъ Музикалното Дружество „Добри П. Войниковъ“.

МИНИСТРА НА вътрѣшнитъ работи е внесълъ въ камарата законопроектъ за отпущане заемъ отъ 15 милиона лева на Шуменската община, за благоустройство на цѣли.

БЪЛГАРСКАТА НАЦИОНАЛНА спортна федерация съ бюлетина си № 6, дава подробни нареджания по изпълнението на прѣдстоящата спортна манифестация, която, както вече съобщихме, ще стане на първия денъ на Великденъ въ София. Въ бюлетина се даватъ нареджания за строя, формата, командния съставъ, дисциплината, маршрута и церемонията на манифестацията.

Прѣзъ врѣме на манифестацията ще хвърчатъ аероплани и ще прѣщатъ бюлетини. Комисии ще раздаватъ значки и карикатурни картички изъ българския спортъ.

ЗА ПРѢДСТОЯЩИТЪ изборъ за окръжни свѣтници, освенъ общенитъ до сега отъ насъ издадени листи, завѣрили са тѣна още партитъ Народно единство и Радикалъ демократическата партия.

ГЛАВНИЯ РЕДАКТОРЪ на „Зависимия“ в. „Шуменски вѣстникъ“ се е кандидатира на 16-й въ листи на широкитъ социалисти, за окръженъ свѣтникъ.

ШУМЕНСКАТА окръжна училищна инспекция за прѣдстоящата летна ваканция ще устройтъ ученически колонии за слабостни ученици въ слѣднитъ пунктове на окръга: с. Войвода (Новозарско), манастиръ при гр. Прѣславъ, с. Момино, (Ески-Джумайско) при при политъ на Силистра (Османъ-Пазарско) и с. Боричово (Поповско).

Умоляватъ се всички учители настоятелства да побързатъ да пратятъ въ училищната инспекция гласуванитъ суми за колонии по бюджета, а гражданството гр. Ески-Джумайа, Попово, манъ-Пазаръ и Прѣславъ да притече съ доброволни пожертвования, за да може се увеличи лото на слабостнитъ ученици тия колонии.

Печатница ТЪРГОВСКИ — Шуменъ

А-ръ П. А. Скорчовъ.

ВЕЛИКДЕНСКИ ДРЕБОЛИИ.

Произходътъ на християнския Великденъ се корени въ еврейския празникъ Пасахъ — погърчена въ Пасха, а по-право на староеврейски **песахъ** — пощада **Хаг хап-песахъ** значи празникъ на пощадата, за споменъ на оцѣвяването на израилскитъ първородни младенци въ Египетъ и на послѣдвалото слѣдъ това бѣгство на евреитъ изъ земята на фараонитъ и щастливото имъ избавление.

Въ първитъ християнски врѣмена Великденъ се е празнувалъ различно и въ различни дни. — Малоазийскитъ християнски общини сж избрали староеврейскитъ **песахъ** за празника, съ който се ознаменува страданията, смъртта и възкресението на Христа.

Люти спорове относно датата на този празникъ сж прѣдизвикали въ 325 год. Никейския съборъ, въ който се приело пасхата да се празнува на първата недѣля слѣдъ пролѣтното пълнолуние.

Нѣкои обичаи, които сж неотемлими обрядности на Великденъ иматъ своето начало въ дълбокиятъ езически врѣмена.

Немислимъ е В. денъ безъ червени яйца. На прѣвъ погледъ яйцето ни се струва бездушнъ прѣдметъ. Обаче то крие въ своитъ недра зародишенъ животъ. Отъ него може да възникне новъ животъ, то съдържа въ себе си особена жива сила. Който изяде яйце, той възприема жива сила. Яйцето е символъ на младата пролѣтъ, която наново съживява замрѣлата прѣзъ зимата природа и обогря въ ярки краски цвѣтитъ, което се символизира въ боядисанитъ яйца. Изъ

недрата на земята възниква новъ животъ, отъ гроба възкръсва и Христосъ за новъ животъ между човѣчеството.

Нашитъ великденски илюстровани картички ний получаваме отъ Нѣмско. Въ тия картички винаги е изобразенъ заекъ, който боядисва, носи, вози великденски яйца. Заекътъ поради своята голѣма плодовитостъ е олицетворение на раждащата пролѣтъ. Той е билъ посветенъ на езическата германска богиня **Остара** (оттукъ **Ostern** — Великденъ).

Печенето на козунаци е общо у всички християни. Нѣмцитъ правятъ козунаци наподобяващи зайци или агнета. Вѣроятно думата „козунакъ“ произхожда отъ турски **кузу** — агне.

*

Сега се намираме въ старостната седмица. Селяни и граждани си обясняватъ това название по единъ твърдъ погански начинъ: тѣй като Христосъ прѣживялъ своитъ страдания прѣзъ тази седмица, прѣзъ която правовѣрнитъ християни трѣбало да тъжатъ и да се въздържатъ отъ всѣкакъв скришни радости и явни удоволствия, **страстѣ** силно набѣждали и —